

[Svend Aage Jensby]

Uanset hvad svaret bliver, vil Venstre naturligvis stemme klart og tydeligt imod de ændringsforslag, som er stillet, og det skal ikke skorte på tiltag til på et senere tidspunkt at få gennemført et lignende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Svend Aage Jensbys bemærkninger om samrådet om bombeattentatet forstod jeg simpelt hen ikke, og han kom ikke tilbage til det.

Men jeg vil gerne til et par af hr. Svend Aage Jensbys bemærkninger sige, at det er korrekt, hvad der står i betænkningen. Jeg sagde, at ingen har indført det, Tyskland overvejer det, det er korrekt, det står der også i svaret; men hvis hr. Svend Aage Jensby går hjem og læser svaret vedrørende England, så vil han se, at det er noget helt andet, der foregår i England, end det, der er tale om her.

Jeg er da ked af, at det er verdensfjern tankegang at overveje at gøre, hvad man kan administrativt. Jeg har bl.a. fået tanken gennem de indstillinger og forslag, Rigsadvokaten er kommet med, og jeg har drøftet det med justitsministeren, som også syntes, det var en god idé. Jeg er i godt selskab, hvis jeg er verdensfjern, sammen med både ministeren og Rigsadvokaten.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det var et interessant indlæg, hr. Svend Aage Jensby kom med. Han startede med at sige, at narko- og volds kriminaliteten var fordoblet på 20 år, og lagde op til, at det derfor var nødvendigt, at vi nu indførte anvendelse af anonyme vidner. Jeg går ikke ud fra, at hr. Svend Aage Jensby mener, at vi har klaret den i hans øjne meget store volds- og narkokriminalitet ved, at vi får ca. 20 anonyme vidner om året; det er det, der er lagt op til i lovforslaget. Det vil sige, at hr. Svend Aage Jensbys tale bekræfter det, som er min bekymring: at har vi først sagt a, må vi også sige b i dette her. Så tager det ene skridt det andet, og man vil skære skive på skive af pølsen.

Vi mener, det er en utrolig farlig vej at begive sig ind på, og med de oplæg og begrundelser, vi har fået her, har vi ikke fundet, at det var rigtigt at gå ind for anonyme vidner.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Nu er det således, at jeg helst ikke udtaler mig, medmindre der er tale om ting, jeg har undersøgt til bunds. Jeg har her foran mig indberetningen fra den danske ambassade i London, som udtrykkeligt ridser op, i hvilke situationer man tillader anonym vidneførsel dér; det gør man bl.a. i voldtægtssager og lignende. Så jeg har min dokumentation i orden.

Med hensyn til, om det bliver 20, 30 eller 40 gange om året, må jeg sige: Lidt er bedre end intet.

Ebba Strange (SF):

Jeg troede egentlig ikke, at vi skulle have hele debatten fra første behandling én gang til i dag – og det var jo det, hr. Helge Adam Møller lagde op til at vi skulle – men da jeg havde hørt hr. Helge Adam Møllers tale, måtte jeg selvfølgelig gå på talerstolen, for sådan noget skal ikke stå uimodsagt. Hr. Arne Melchior har jo tilbagevist det.

Skal vi virkelig stå her og belære hr. Helge Adam Møller om, at et flertal i Folketinget er et flertal? Jeg kunne nævne adskillige eksempler på, at regeringer – jeg siger udtrykkeligt regeringer – har gennemført meget vidtgående lovgivning med et meget, meget, meget spinkelt flertal på en eller to personer. Sådan fungerer den danske parlamentarisme, at et flertal er et flertal, så det med, at det er et lille flertal i Folketinget, der gennemfører dette her, burde ikke være noget argument for en dansk parlamentariker.

Så siger hr. Helge Adam Møller, at vi gennemfører det på trods af et overvældende flertal i befolkningen. Nu kender jeg ikke nogen gallupundersøgelser, hvor det overvældende flertal af befolkningen er blevet spurgt, jeg ved ikke, hvor stort det overvældende flertal er, men jeg går ud fra, at hr. Helge Adam Møller har en grundig dokumentation, når han udtaler sig sådan.

Dernæst vil jeg sige – og det er lidt i forlængelse af det, hr. Arne Melchior sagde – at for det første er vi altså bundet af vores overbevisning, for det andet har jeg altid betragtet det arbejde, som folketingsmedlemmer skal udføre, som noget, der er baseret på en grundigere viden, en grundigere analyse og grundigere overvejelser, end folk foretager sig, når de bliver ringet op af et eller andet institut og stillet